

## Posudek vedoucí diplomové práce

**Lucie Waberžinková. 2019. *Současný vliv Číny ve vybraných afrických zemích*. 83 stran.**

Rostoucí vliv a expanzivní politika Číny v Africe a dalších regionech patří k velice diskutovaným otázkám současných mezinárodních vztahů. Lucie Waberžinková se ve své práci zaměřila na vliv a působení Číny ve dvou vybraných zemích, Angole a Nigérii, které jsou pro Čínu atraktivní zejména z důvodu bohatých zdrojů ropy. Hlavním cílem práce je porovnat přístup Číny k daným státům a odpovědět na výzkumnou otázku, jak a proč se čínský přístup k těmto zemím liší (s. 3). Teoreticky je práce ukotvena pomocí konceptu moci se zaměřením na „soft power“, jež definoval Joseph S. Nye. Základní metodou práce je komparativní případová studie, přičemž komparativní kritéria autorka definuje v úvodu (s. 3–4).

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně snahu autorky o kritický přístup ke zvolené teorii a systematický postup při hodnocení jednotlivých rovin spolupráce (ekonomické, sociální, politické, kulturní a bezpečnostní) mezi Čínou a vybranými zeměmi. Hlavním limitem práce je pak pouze částečné naplnění jejich cílů a převážně deskriptivní charakter textu. Slibovaná komparativní analýza, která měla být klíčovou částí práce, je naznačena ve čtvrté kapitole na necelých čtyřech stránkách. Odpověď na výzkumnou otázku a další závěry autorky jsou tak hodně diskutabilní, resp. nejsou podloženy dostatečnými argumenty. Co např. znamená tvrzení, že spolupráce Číny s oběma zeměmi je mírně asymetrická (s. 72)? Jak autorka tuto asymetričnost „měří“? Konstatování, že se přístup Číny k oběma zemím liší hlavně v ekonomické a bezpečnostní oblasti, je zdůvodněno dosti vágně vzájemnou obchodní výměnou. Není také jasné, zda se autorce podařilo najít kauzální mechanismus, o němž píše v úvodu, a který měl vysvětlit, jak a proč funguje čínská strategie měkké moci v obou zkoumaných případech.

Z formálního hlediska je práce na slušné úrovni, ačkoli k ní mám také několik připomínek. V textu se občas vyskytují jazykové a typografické chyby – např. chybné skloňování, stylistika, interpunkce, střídání slovesných časů, překlepy atd. Ve druhé kapitole jsou chyby v číslování podkapitol. Citační normu autorka používá většinou správně, ale jen velmi sporadicky využívá vysvětlující poznámky pod čarou. Práce čerpá z více než dostatečného množství zdrojů. Výhradu mám však k jejich dělení – ne všechny internetové zdroje lze označit za prameny (např. zprávy BBC, ČTK apod.) a některé zdroje zařazené do literatury tam nepatří (např. zprávy nevládních organizací – Global Witness 2011).

Navzdory uvedeným výtkám považuji práci Lucie Waberžinkové za akceptovatelnou. Autorka pracuje s teoretickými koncepcemi, které se snaží aplikovat na dané případy, čerpá z rozsáhlého množství relevantních zdrojů, a byť se jí ne zcela podařilo splnit nároky kladené na práci v magisterském stupni studia, oceňuji její vytrvalou snahu a poctivý přístup při psaní diplomové práce.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 26. května 2019

Lenka Špičánová